

Povijest Košarkaškog kluba Koprivnica

Uz četrdesetu godišnjicu osnutka

DRAŽEN JALŠOVEC

1. Uvod

Gole činjenice kažu kako je prije četrdeset godina, krajem kolovoza 1973. godine, u Koprivnici osnovan Košarkaški klub Koprivnica. Učinjeno je to s puno volje, organizirano i pedantno, o čemu svjedoči stara klupska dokumentacija, osnivački dokumenti, zapisnici, dopisi i stare fotografije. Ovi dokumenti svjedoče o entuzijazmu jedne generacije koprivničkih košarkaša. Košarkaši su „haklali“ na starim koprivničkim igralištima, u gradu u kojem još nije bilo organizirane košarke mada je košarka bila najpopularniji i najtrofejniji sport tog vremena u bivšoj državi. Prije nekoliko godina, pripremajući materijale za Memorijalni košarkaški turnir „Goran Plavec“, u ruke nam je došao dio te stare klupske dokumentacije. Materijali koji su „izronili“ iz klupske arhive nametnuli su se kao nešto što mora ostati trajno zapisano i uobičeno u priču o povijesti jednog sporta i kluba koji je duboko utkan u sportska događanja grada Koprivnice. Prebirući po starim klupskim dokumentima,¹ fotografijama, novinskim člancima i požutjelim papirima prisjetili smo se dragih ljudi, događaja, utakmica, treninga, uspjeha i neuspjeha kluba svih ovih godina. Uz dokumente na površinu su „izronila“ i sjećanja na generacije koprivničkih košarkaša...

Zbivanja uvijek imaju uzročno-posljedičnu vezu. Kako je nešto nastalo i pokrenulo se treba sagledavati kroz širu prizmu događanja pa tako i osnivanje Košarkaškog kluba Kopriv-

Sl. 1. Prva poznata fotografija koprivničkih košarkaša. Ekipa Gimnazije protiv Bjelovara na igralištu iza Ekonomskog škola (1. 4. 1967.). Stoe: Purgar, Karlović, Gregurović, Ivčić, Dukić, Barabaš, Vuljak, čuće: Bogdanović, Ogrizović, Špoljar (V. B. Karlović).

nica. U jednom trenutku stvoren su preduvjeti za njegovo osnivanje. Koji su to uvjeti bili i što se sve u klubu zbivalo svih ovih godina opisujemo u članku. Kroz klub su prodefilirale generacije odličnih košarkaša i trenera koji su ih odgojili i vodili, bilo je klupskih perioda sa sjajnim rezultatima i naravno sportskih djelatnika koji su ostali zapamćeni po svom entuzijazmu i energiji koju su unosili radeći za klub.

Sve je krenulo u kolovozu 1973. godine, kada su „8 đaka, 9 studenta i jedan namještenik „Rapida“, zajedno s usta 4 profesora fizičke kulture itajnikom SOFK-e, na osnivačkoj Skupštini kluba u prostorijama Gradskog stadiona, osnovali Košarkaški klub Koprivnica“. Ustvari krenulo je i ranije jer se prvo spominjanje košarke u koprivničkim lokalnim glasilima bilježi još 1953. godine (Glas Podravine). Tada je, pri osniva-

¹ Klupsku dokumentaciju sačuvao je Boris Kapusta, a u manjoj mjeri i Željko Kršelić, Zlatko Barabaš i Stjepan Šimunić (suradnici u pisanju ovog rada).

**INICIJATIVNI ODBOR KOŠARKAŠKOG SAVESA OPĆINA KOPRIVNICA I DURĐEVAC
Koprivnica, 22.9.1972.g.**

B I L T E N br. 1

A) Zapisnik sa sastanka I O održanog u Koprivnici 16.9.1972. Sastanku su prisutstvovali Šimunić i Tomislav (Durđevac), Kos (Pitomac), Turković i Kušek (Koprivnica).

Na sastanku su doneseni slijedeći zaključci:
1- osniva se košarkaška liga saveza područja Koprivnica, Durđevac za seniore, sa slijedećim ekipama.
1. Radnik-Koprivnica
2. Mladost-Durđevac
3. Pitomac-Itemaća
4. Ekonomist-Koprivnica
5. Gimnazija-Koprivnica
6. Partisan-Koprivnica

2-Takmičenje se bi održalo po dvostrukom bod sistem u jesen, proljeće-1972/73.g.
Početak jesenjeg dijela bio bi 30.9.1972.g.

3.Osniva se natjecateljska komisija u sastavu: 1. Šimunić Stjepan
2. Turković Ivan
3. Kušek Ivan

4.Sve tehničke probleme, koje ne može riješiti natjecateljska komisija, rješava Liga Odber koji sačinjavaju predstavnici pojedinih klubova.

5.Dok se ne izvrši registracija odbora kod košarkaškog Saveza Hrvatske i ne izabere novi Odber na osnovičkoj skupštini takmičenjem će rukovoditi I O preko natjecateljske komisije.

6.Počinje jesenjeg dijela prvenstva organizirat će se sudački seminar u suradnji s Košarkaškim savezom Hrvatske.

7. TEHNIČKA ORGANIZACIJA PRVENSTVA

-Prvenstvene utakmice vode 2 snača i to jedan od gostujuće ekipa i jedan od domaćina.

-domaćin je dužan osigurati: ZAPISNIČARA, MJERILOCA VREMENA, SENATOR I TABLICE -utakmice se igraju 2x20 minuta čiste igre.

8.Momentalna registracija izvršit će se na slijedeći način da će klubovi predati spisak igrača ovom odboru koji će za njih nastupati, time da se taj spisak može nadopunjavati.

9.Sjedište Košarkaškog saveza je Koprivnica. Svu poštu slati na adresu:
Kušek Ivan (sa košarkaškim stadijom), P. Miškine 12, 43300 Koprivnica.

10.U slučaju žalbe na neki susret treba komisiji uplatiti takšu od 50,00 đ.

Adresa klubova:
Pitomac-1. Rijuk Marko, osnovne škole, 43405 Pitomac
Mladost- 2. Šimunić Stjepan, srednjoškolski centar, 43350 Durđevac
Ekonomist-3. Turković Ivan, Školski centar, 43300 Koprivnica
Radnik- 4. Nemec Stanislav, Škola za EV radnike, 43300 Koprivnica
Gimnazija-5. Kušek Ivan, Gimnazija, 43300 Koprivnica
Partisan- 6. Karlović Ivo, Općinska skupština, 43300 Koprivnica

11.Slijedeći sastanak I O održat će se po havđetku jesenjeg dijela prvenstva, ukoliko se ne pošaće potreba da se održi prije.

RASPored TAKMIČENJA JESENJEG PRVENSTVA (1972/73.g.T3)

I kolo-30.9.72.

Radnik-Partizan (prema dogovoru) 43:102 Partizan-Ekonominist (prema dogovoru) 129:52
Mladost-Gimnazija u 16,00 sati 39:37 Gimnazija-Pitomac (16 sati) 65:44:65
Pitomac-Ekonominist (u 14,30 sati) 39:32 Radnik-Mladost (u 17, sati) 67:28:87

III kolo-14.10.72

Mladost-Partizan (prema dogovoru) 67:61 Partizan-Gimnazija (prema dogovoru)
Pitomac-Radnik (poslije podne) 111:27 Radnik-Ekonominist 65:60
Ekonominist-Gimnazija (u 16 sati) 26:25 Pitomac-Mladost 62:68

IV kolo-21.10.72.

Pitomac-Partizan (prema dogovoru) 58:54
Ekonominist-Mladost 30:116
Gimnazija - Radnik 62:69

za Odber: (Kušek Ivan)

nju Školskog sportskog društva Ivo Marinković, navedeno kako u sastavu društva postoji i košarkaška sekcija.

2. Razvoj košarke u Koprivnici i Podravini

Krajem 1960-ih koprivnički školarci još uvijek su košarke igrali i povremeno „haklali“ na neuređenim igralištima. Pravila i način igre usvajali su preko svojih nastavnika tjelesnog odgoja te upijajući košarku putem, tada još uvijek rijetkih, crno-bijelih televizora. A „košarkašku kulturu“ u Koprivnici su donosili i radnici i studenti iz drugih sredina, kao i Koprivničanci koji su sudjelovali na Omladinskim radnim akcijama gdje se košarka često igrala. Tako se malo-pomalo košarka „uvukla“ kod nas. Dinamičniji razvoj košarke u Koprivnici krenuo je 1966. i 1967. godine izgradnjom dva nova školska igrališta. Uz školsko igralište kod stare Gimnazije (danasa OŠ A. N. Gostovinski, obnovljeno 1963. godine), izgrađeno je igralište kod ŠUP-a u Križevačkoj ulici (1967. godine) i igralište kod Ekonomskog škole (danasa OŠ Đuro Ester, 1966. godine). Jedina sportska dvorana u Koprivnici, u to vrijeme, bilježila je Partizanova dvorana-dvorana SFK-e, u ulici Ive Marinkovića (u funkciji sporata od 1957. godine).² Izgradnja ovih vanjskih sportskih terena bio je preduvjet za pokretanje školskih košarkaških momčadi i školskih košarkaških natjecanja. Za pokretanje školskih košarkaških natjecanja najviše je zaslužan Školski sportski savez i njegov tajnik, nastavnik tjelesnog odgoja na gimnaziji Ivan Kušek. Prve košarkaške utakmice odigrane su vjerojatno 1966. godine u organizaciji Školskog sportskog saveza, između školskih ekipa koprivničkih škola. Školske sportske epipe organizirale su međusobna natjecanja i sportske susrete protiv škola iz drugih gradova.³ Na jednom takvom susretu 1967. godine snimljene

su je i prva poznata fotografija koprivničkih košarkaša.

Košarkaši su bili dio vojske košarkaški zaledenih klinaca koji su s velikim žarom upijali poteze Čosića, Plečaša, Šolmana i ostalih i nestupljivo čekali svoje nove školske utakmice i „haklersku“ nadmetanja. Mnogi su u međuvremenu završili srednju školu i više nisu bili uključeni ni u kakve košarkaške aktivnosti. Studenti (Jedvaj, Mulvaj, Horvat, Barabaš, Zlojutro i dr.) koji su preko vikenda dolazili iz Zagreba - htjeli su to promijeniti. Pogotovo zato što se u okolnim gradovima igrala već ozbiljna košarka. Klubovi iz Varaždina, Križevaca, Čakovca i Virovitice natjecali su se u Hrvatskoj ligi, a u Varaždinu i Bjelovaru velik broj košarkaških ekipa natjecao se u gradskim košarkaškim prvenstvima. Nije to išlo otrve niti bez poteškoća. Inicijative oko osnivanja košarkaškog kluba kočile su lokalne društvene strukture. Oni koji su trebali poticati razvoj sporta u nas, kočili su razvoj košarke jer su bili skeptični misleći kako se košarkaški sport ne može razviti u ovoj regiji „jer su Podravci niski ljudi“, a s druge strane postojala je i bojazan da se novi košarkaški klub ne ugura među etablirane koprivničke sportske sredine koje su već imale utabane načine funkcioniranja i financiranja. Također, zabrinjavalo ih je da potencijalna popularnost košarke ne naruši postojeće pozicije nekih sportova u Koprivnici.

I nastavnici tjelesnog odgoja bili su podjeljeni po tom pitanju. Dok je profesor Zember bio protiv jačeg razvoja košarke u Koprivnici, Kušek i Turković su ideju igranja košarke podržavali. U takvoj situaciji našim prvim košarkašima najviše su pomogla dva nastavnika tjelesnog odgoja. Ivan Kušek iz koprivničke Gimnazije i Stjepan Šimunic iz đurđevačke Srednje škole. Oni nisu dvojili je li košarka potrebna ovom kraju ili ne. Tako je Kušek jednom prilikom rekao „košarka se bu igrala u Koprivnici gotovo“. No, trebalo je stvoriti preduvjet za razvoj košarke i nastanak klubova, naročito natjecateljske preduvjete. Eventualno uključivanje novih klubova u Hrvatsku ligu bilo je teško prihvatljivo financijski i organizacijski. Kao jedino prihvatljivo rješenje nametnulo se osnivanje regionalne lige gdje bi se epipe iz ovog područja natjecale, stjecale sportsko košarkaško iskustvo i pripremale se za veće

² Zanimljivo je da je ova dvorana prije 1932. godine bila kino (još je baka Mariška u tom kinu, na violinu, svirala zvučnu podlogu nijemim filmovima). Nakon toga, poznata je kao zgrada Vošicki jer je u njoj bila tiskara, a za vrijeme Drugog svjetskog rata služila je kao zatvor.

³ Neki susreti postali su tradicionalni, a najviše zapisa pronašli smo sa sportskih susreta bjelovarske i koprivničke Gimnazije.

izazove. Iz takve ideje proizašlo je formiranje Inicijativnog odbora Košarkaškog saveza općine Koprivnica i Đurđevac koji je za ekipu iz naše regije pokrenuo Košarkašku ligu općina Koprivnica i Đurđevac. Glavni inicijatori ove ideje, nastavnici Ivan Kušek i Stjepan Šimunic, pripremili su prvi inicijativni sastanak i definirali akte koje treba donijeti i koja radna tijela saveza i lige treba formirati. Bio je to veliki i skorak prema organiziranom bavljenju košarkom na ovom prostoru. U novoformiranoj košarkaškoj ligi, natjecali su se klubovi i ekipa školskih sportskih društava, a prvak natjecanja plasirao se u Hrvatsku košarkašku ligu. Ovo natjecanje direktno je utjecalo na profiliranje školskih košarkaških ekipa Đurđevca i gimnazijalaca iz Koprivnice kao klubova.

Osnivački sastanak Inicijativnog odbora Košarkaškog saveza općine Koprivnica i Đurđevac održan je u Koprivnici, 16. 9. 1972. godine, u prostorijama Gradskog stadiona. Sastanku su, uz Kušek i Šimunicu, prisustvovali: po jedan predstavnik iz mjesta iz kojih su bile ekipa koje su pokazale interes za natjecanje u prvoj Koprivničko-durđevačkoj ligi: Tomrlin (Đurđevac), Kos (Pitomača) i Turković (Koprivnica). Za sudjelovanje u natjecanju prijavili su se *Mladost* iz Đurđevca, *Sveučilište* iz Pitomače te *Radnik*, *Ekonomist*, *Gimnazijalac* i *Partizan* iz Koprivnice. Ekipa *Partizana* bila je ustvari ekipa rukometara koji su se htjeli okušati i u košarci. Zanimljivo je kako je postojala ideja da se u natjecanje ulđući i ekipa koprivničkih studenata (bivši daci Gimnazije) koji sa završetkom srednje škole više nisu imali gdje igrati. No njihov prijedlog je odbijen jer nisu bili formalno registrirani. Kao što se vidi u sačuvanim dokumentima, na prvom sastanku dogovorenih su svi elementi funkcioniranja košarkaške lige: raspored prvenstva, datum odigravanja utakmica, tehnička organizacija prvenstva, izabrana je natjecateljska komisija i Odbor lige. Dogovoreno je da, dok se ne izvrši registracija Saveza pri Hrvatskom košarkaškom savezu, takmičenjem rukovodi Inicijativni odbor.

Nakon sastanka, svi učesnici natjecanja u novoosnovanoj našoj košarkaškoj ligi, pojurili su doma, spremiti se za natjecanje. Oduševljenje pred svaku utakmicu najbolje opisuje Stjepan Šimunic. „*Bilo je teško, ali prelijepo. Igrači su zajedno sa mnom provodili sve svoje slobodno*

vrijeme na košarkaškom terenu. Družili smo se, trenirali, organizirali utakmice. Sjećam se ogromnog uzbudjenja na sastanku u učionici osnovne škole u Đurđevcu. Dogovor oko organiziranja prve utakmice, improvizirane svlačionice, podjela prvih dresova igračima prije utakmice... A slično je bilo i u Koprivnici i Pitomači.“ Tehničku organizaciju novoformirane Košarkaške lige općina Koprivnica i Đurđevac preuzeo je Ivan Kušek. On je u dogovoru s ostalim klubovima definiраo raspored prvenstva, termine odigravanja utakmica, brinuo se za regularnost lige i definiraо protokol kod organizacije svake utakmice. Ujedno je prikupljaо sve zapisnike s utakmica i vodio biltен lige. Njegovom ažurnošću zabilježeno je mnoštvo podataka o toj ligi, a zaslužnom Stjepanu Šimunicu svi bilteni lige i prvi biltен koji je ujedno i Zapisnik s osnivačkog Inicijativnog odbora Košarkaškog saveza općina Koprivnica i Đurđevac ostali su sačuvani u izvornom obliku.

Na početku lige rukometari su se iskazali kao najbolji košarkaši i najpripremljeniji sportaši. U prva tri kola ekipa *Partizana* imala je tri pobjede i koš razliku +140. Uvjerljivo su savladali i ekipu *Mladosti* iz Đurđevca i nanijeli joj jedini poraz u prvenstvu. No, kao što su dobro krenuli, tako su i posustali i do kraja prvenstva zaredali sedam poraza. Utakmice košarkaške lige poklapale su s njihovim rukometnim obavezama, a s druge strane, ostale košarkaške ekipе vremenom su bivale sve uspješnije. *Partizan* je tih sedam utakmica izgubio tjesnom razlikom pa su bodovno potonuli, no uspjeli su zadržati pozitivnu koš razliku. Prvak ove lige, nakon 10 odigranih prvenstvenih kola, bila je Đurđevačka *Mladost* s devet postignutih pobjeda. *Mladost* je time stekla pravo natjecanja u Hrvatskoj ligi. S jednom pobjedom manje, drugo mjesto osvojila je ekipa *Sveučilišta* iz Pitomače, a treći je bio *Gimnazijalac* s pet pobjeda i pet poraza. Najbolji strijelci lige bili su Vlado Lesčan iz ekipе *Mladosti*, s postignutih 209 koševa, Jakovac iz *Radnika* s 138 koševa i Lekčević iz ekipе *Ekonomista* s 129 postignutih koševa.

Kako se Hrvatska liga igrala u ritmu proljeće (prvi dio prvenstva), jesen (drugi dio prvenstva), ekipa *Mladosti* 1973. godine nije se mogla uključiti u natjecanje, već je morala čekati do proljeća 1974. godine kada je za-

Košarkaški klub
"KOPRIVNIČKI RAPIDA"
Koprivnica, M.P.Miskine 10
Broj: 6/73
Predstavnik: Ivana Šestaka i osnivanju kluba

SKUPŠTINI OMLADINSKOG KOMITETA
OPĆINE KOPRIVNICA

Dana 29.08.1973., na sastanku Inicijativnog odbora sastavljen je Osnivački skupštini košarkaškog kluba "Koprivnica" na kojoj je i osnovan istimeni klub. Klub je osnovan na inicijativu građana Koprivnice, uglevanom mladićima, a njegovo postojanje službeno je potvrđeno od strane SUP-a Koprivnica.

K.K."Koprivnica" osnovan je sa ciljem skupljanja športske i mlađe mladeži, razvijanja drugarstva i nastojanja da se razvijajuće sportsko dрушtevnu okinovaju, razvijaju i ljubje za sport upozne a u prvoj red za košaršku.

Ciljana K.K."Koprivnica" može postati svatko tko želi da privravi se u košaršku zadatku koji je postavljen "Pravilima i programom rada kluba". Klub će u svojim bitnim aktivnostima dobro obstavljati i takmičenja i podupirajući taj, oni koji sebe predstavljaju u rabi kluba a time u cilju učestvovanja u sasne takmičenja.

Na prijedlog Omladinske skupštine i dolovao Sekretarijata za organizaciono-političke poslove skupštine Koprivnica sa sastavom kluba ustio je grb grada Koprivnica koji će se nalaziti na sastavu kluba i na izdvojivac.

Na Osnivačkoj skupštini izabrani su i potrebitni organi upravljanja kluba, uglavnom iz redova budućih igrača, i to: Upravni odbor, Nedosorni odbor i disciplinska komisija, dok je najviši organ kluba Skupština koju sastinjavaju svi članovi kluba.

Upravni odbor sastinjavaju:		
predsjednik	Zlatko Barabaš	student
podpredsjednik	Zvonko Lovčević	djak
tajnik	Milivoj Horvat	student
blagajnik	Boris Kapusta	djak
trener	Drago Radulić	najem."Rapida" s diplo. trenera
Nedosorni odbor sastinjavaju:		
Josip Godić	Turković	tajnik SOFK-e
Ivan Kušek	Ivan	prof. fizičkog odgoja
Željko Krušelj	Vinko	djak
	Nenad Stanković	"
Disciplinsku komisiju sastinjavaju:		
Turković	Ivan	prof. fizičkog odgoja
Željko Krušelj	Vinko	"
Nenad Stanković	"	"
Do sada su Selju za članstvo u klubu i treningu izabrali nije navedeni igrači:		
Mladen Đinđić	student	rođ. 1954.
Milivoj Horvat	"	1951.
Ivan Janković	"	1955.
Zlatko Lovčević	"	1955.
Dusan Đokić	"	1951.
Miroslav Babićević	djak	"
Kruno Jajetić	student	1954.
Zlatko Pintarec	"	1954.
Miodrag Mrkić	djak	1957.
Boris Kapusta	djak	"
Vladimir Jukić	student	1952.
Miroslav Hanek	djak	1956.
Željko Krušelj	"	1950.
Darko Posavec	"	1959.
Zdravko Starčević	student	1949.
Darko Šestak	djak	1956.
Zvonko Lovčević	"	1956.

U Koprivnici: 14.09.1973.

za K.K."Koprivnica"
predsjednik Zlatko Barabaš

Sl.3. Dokumenti o osnivanju Košarkaškog kluba Koprivnica, 29. 8. 1973. (arhiv KK Koprivnica).

počinjala nova sezona u Hrvatskoj ligi. Kako bi ostali u natjecateljskoj formi, *Mladost* je uključena u prvi, jesenski, dio prvenstva Košarkaške lige Koprivnica-Đurđevac u sezoni 1973./74. godine. Te, druge sezone, u ligi više nije nastupala ekipa koprivničkog *Partizana*. No liga se proširila drugim košarkaškim ekipama. Uz prošlogodišnje košarkaške epipe *Mladosti*, *Gimnazijalca*, *Ekonomista*, *Radnika* i *Sveučilišta*, lige su se pridružile epipe *Mladosti II*, *Virovitice* i novoosnovana ekipa Košarkaškog kluba - *Koprivnica*-klub koji je u ljetu 1973. godine osnovalo 8 daka („djaka“), 9 studenata i jedan namještene, „Rapida“, zajedno sa 4 profesora fizičke kulture i tajnikom SOFK-e.

3. Osnivanje KK Koprivnica

U ljetu 1973. godine, nakon završetka prve sezone ligaških natjecanja u Koprivničko-đurđevačkoj košarkaškoj ligi i nakon završene školske godine, u Koprivnici su počela „preslagivanja“ za iduću košarkašku sezonu. Koprivnički studenti-košarkaši ozbiljno su „zagrizili“ da osnuju klub i ne propuste iduću natjecateljsku sezonu, a srednjoškolcima iz *Gimnazijalca* je imponiralo da se i njih uključi u Košarkaški klub. Svi su se angažirali i pomagali, a prema sjećanju sudionika tih događanja, oko organizacije osnivačke skupštine kluba najviše se potrudio Vladimir Jukić koji je koordinirao većinu aktivnosti. Dogovarao sve s dečkima, rješavao nesuglasice, kontaktirao nastavnika

Kušeka. Ivan Kušek pomogao je oko organizacije sastanka, mjesto održavanja i usuglašavanja svih neophodnih formalnosti (zapisnik s osnivačke skupštine, zapisničar, izbor klupske tijela upravljanja).

Zanimljiva je priča kako su podijeljene funkcije u klubu. Zlatko Barabaš je postao predsjednik jer je bio najstariji i po godinama najmudriji. Za tajnika kluba izabran je Milivoj Horvat jer je njegova sestra radila kao tajnica pa je mogla pomoći oko štampanja klupskih dokumentata na pisaćoj mašini. Pripremu službene dokumentacije oko registracije kluba i ostale službene prijave obavljao je Željko Krušelj jer je njegov otac koji je radio u SUP-u bio upućen u procedure. Boris Kapusta izabran je za blagajnika jer je njegova mama radila u knjigovodstvu i razumjela se u financije. Još je interesantnija priča kako je izabran prvi trener koprivničke momčadi. Drago Radulić bio je slabo poznat tadašnjim koprivničkim košarkaškim krugovima. Taj namještene Rapića, gdje je radio kao tokar, nije se družio s dečkima niti dolazio na „haklove“. Došao je prije kratkog vremena iz Drniša i nije gotovo nikoga poznavao. Igrao je košarku u Drnišu, a nakon igračke karijere, a prije dolaska u Koprivnicu, bio je trener u njihovom klubu. Dok je bio trener u Drnišu, završio je trenerski seminar na Badiji i stekao trenersku licencu. Kako su dečki, prilikom osnivanja kluba, tražili nekog s licencom košarkaškog trenera i o tome se puno pričalo, priča je došla i do Drage. On

je u to vrijeme bio podstanar kod bratića Pavla Fulira. Riječ po riječ, i pristao je biti trener ove družine u osnivanju.

Prvobitna ideja bila je da se klub nazove KK *Student* jer su glavni inicijatori bili studenți, no kako su osnivači na kraju dobili potporu grada Koprivnice i obećanja o finansijskoj pomoći, za ime kluba izabранo je KK *Koprivnica*. Košarkaški klub *Koprivnica* osnovan je 29. kolovoza 1973. godine, na osnivačkoj Skupštini u prostorijama Gradskog stadiona. Prvi predsjednik kluba bio je Zlatko Barabaš, a prvi trener - Drago Radulić. Članovi kluba - Nenad Dinić, Milivoj Horvat, Ivan Jambor, Zlatko Barabaš, Duško Dukić, Romano Baričević, Kruno Jajetić, Zlatko Pintarec, Miodrag Mrkšić, Boris Kapusta, Vladimir Jukić, Miroslav Hanžek, Željko Krušelj, Darko Posavec, Zdravko Starčević, Darko Sestak i Zvonko Lovković. Profesori tjelesnog, u klubu - Ivan Turković, Vinko Zember, Stanko Nemet i Ivan Kušek. Osnivačka skupština odrđena je po svim protokolima, definirani su odbori, organi upravljanja, komisije i stručna tijela kluba.

Okupljeni klupske košarkaši krenuli su, pod vodstvom novog trenera, s treninzima i

bilo pa su i za prvu kožnu loptu marke „Molten“ igrači sami skupili novac, a loptu je iz Trsta donio Kruno Jajetić. Prva službena klupska utakmica odigrana je u Pitomači - 13. listopada 1973. godine, protiv ekipa *Sveučilišta*. *Sveučilište* je pobijedilo s 51 : 44 (u poluvremenu 28 : 18). Za KK *Koprivnici* igrali su i koševe postigli: Baričević 6, Hanžek 2, Dukić 15, Mrkšić, Krušelj-, Kapusta 6, Horvat 2, Fulir, Dinić 8 i Lovković 5. Osim što je bila prva klupska utakmica, ostala je zapamćena i po tome što je pod drugim poluvremenom počeo padati snijeg. Na utakmicu se išlo autobusom koji je vozio „samo“ do Đurđevca (nisu provjerili vozni red) pa su dalje morali ići autostopom, tako da su na vrijeme došla tek petorica igrača. Prvi klupski koš postigao je Nenad Dinić. Liga se nastavila u istom stilu. Svaka utakmica bila je nova avantura. Najbolje ekipe te sezone bile su *Virovitica* i *Sveučilište*, a *Koprivnica* je svoju šansu dočekala 1974. godine kada su osvojili prvo mjesto i plasirali se u Hrvatsku ligu. No, te sezone zajednički su odlučili ne ući u Hrvatsku ligu radi finansijskih problema. Godinu kasnije, iz regionalne košarkaške lige općina Koprivnica i Đurđevac „izrasla“ je Podravska liga. Osnivačka skupština Podravske lige održana je 11. siječnja 1975. godine. U ligi se više nisu natjecale školske ekipe, već samo klubovi registrirani u HKS-u. Bilo je to vrijeme kada su se formirale košarkaške ekipe u nekoliko većih sela. Te ekipe odmah su se uključile u ligaška natjecanja u Podravskoj ligi. *Koprivnica* je te godine osvojila prvo mjesto u ligi i plasirala se u Hrvatsku ligu gdje su i nastavili natjecanje. Te im je godine značajno pomogla tvornica obuće „Sloga“ i njihov predsjednik Wolf.

Ako pitate prve koprivničke košarkaše i osnivače kluba čega se uvijek rado sjete kada se spomene koprivnička košarka, od svih ćete dobiti isti odgovor: „Uvijek se sjetim onog entuzijazma iz 70-ih godina, vremena kada smo osnovali klub i prvu utakmicu (putovanjana utakmice, prvi dresovi, nabavke prve lopte). Nezaboravna je bila utakmica protiv košarkaške reprezentacije JNA u kojoj su igrali Čosić, Šolman, Jelovac, Slavnić, Kapidžić, Ivanović, Malešević i ostali.“ Zato nikako ne možemo preskočiti te atraktivne promotivne utakmice koje su u klubu organizirali radi promocije košarke, uz sve ostale redovite aktivnosti, 1976. godine. Dio košar-

Sl.4. KK Koprivnica na utakmici u Đurđevcu 1974. Stoe: Fulir, Horvat, Dukić, Dinić, Barabaš, trener Radulić; čuće: Lovković, Krušelj, Kapusta, Baričević, Jajetić i Mrkšić
(arhiv KK Koprivnica, negativ sačuvao Z. Barabaš).

pripremama za natjecanje u Koprivničko-đurđevačkoj košarkaškoj ligi. Prvi klupski dresovi bile su obične potkošulje koje je baka Željka Krušelja obojila narančasto u loncu. Svaki igrač je na svoju obojenu potkošulju prišao natjecateljski broj. Donatora i sponzora baš i nije

Sl.5. Željko Krušelj u akciji na utakmici protiv košarkaške reprezentacije JNA, 2. 2. 1976. (Vl. Ž. Krušelj, Koprivnica).

kaških reprezentativaca, koji su u to vrijeme služili vojni rok, okupio su se u Koprivničkoj vojarni na pripremama za OI u Montrealu. Vodstvu Košarkaškog kluba *Koprivnica* uspjelo je u našoj novoj dvorani organizirati utakmicu s njima 2. veljače 1976. godine. Za koprivničku ekipu nastupili su i Leščan i Jakupčić i z Đurđevca. U svakom slučaju, velika utakmica i velika promocija košarke. Svaki koš, naročito domaćih, publika, koja je u potpunosti ispuniла dvoranu, gromoglasno je pozdravljala. Utakmicu su sudili domaći prokušani suci Boris Grungold i Miro Kovačić. Rezultat nakon prvog poluvremena je bio 58 : 30 za reprezentaciju, a u drugom poluvremenu ekipe su se izmješale i odigrale izjednačenu utakmicu.

Krajem 70-ih godina u klubu je došlo do prve ozbiljne smjene generacija. Iz početne klupske ekipe izdvojila se kvalitetna i iskusna postava igrača koja je imala visinu i košarkašku kvalitetu. Ovu postavu činili su: Boris Ka-

pusta, Josip Bubalo, Marijan Trstenjak, Mladen Hraščanec, Zvonko Lovković i Zlatko Pal. Oni su ustrajali u svom radu, dok su Dukić, Bařičević, Krušelj, Fulir, Dinić, Jajetić, Ostović, Golubić i Mrkšić već po malo posustajali. Došlo je do promjena i na mjestu trenera. Milivoja Horvata koji je tri godine vodio seniorsku ekipu kluba, zamijenio je 1978. godine prof. Marijan Kuharić koji je nastavio kvalitetnim profiliranjem momčadi.

4. KK *Koprivnica* od 1980. do 1992.

Ekipi su se 1979. godine i 1980. godine priključili: Franjo Petras, Zlatko Šimunić, Neđad Smiljanić, Ivica Stanišić, Darko Sikavica, Zrino Horvat, Željko Komes, Davor Ivančan, Tihomir Dević, Marin Zirdum, Dražen Jalšovec i Damir Balaško te vrlo brzo: Tihomir Vranić, Vitomir Žaja i Igor Kučinić. U klubu se kroz nekoliko godina okupilo 20-ak kvalitetnih ko-

Sl.6. KK Koprivnica 1980. prilikom plasmana u Hrvatsku ligu. Prvi red: Hraščanec, Komes, Bubalo, Zirdum, Šimunić, Sikavica, Dević. Drugi red: trener Tomrlin, Horvat, Kapusta, Petras, Trstenjak, Jališovec, pomoći trener Golubić (arhiv KK Koprivnica).

šarkaša i objedinjena je ekipa u kojoj je bilo dovoljno iskustava, mladosti, talenta i košarkaškog znanja za buduće uspjehe. Prvi zadatak te generacije bio je osvajanje prvog mjesto u regionalnoj ligi i plasman u Hrvatskuligu. Uprava, pod vodstvom Borisa Garaja, uz veliku pomoć Ante Rosandića, Miroslava Vulakovića i tajnika Ivica Čižmaka, 1980. godine financijski je stabilizirala i dobro organizirala klub. Glavni sponzor kluba, Tvornica obuće „Sloga“ iz Koprivnice potpmagala je klub sportskom opremom i financijski.

Klub je imao stari i rashodovan, ali ipak klupski, kombi za prijevoz na utakmice. Godine 1980. uređeno je i stavljen u funkciju vanjsko košarkaško igralište na koprivničkom Gradskom stadionu, a radi velikih ambicija momčadi, u klub je doveden novi trener. Izbor je pao na Đurđevčana Juru Tomrlina. I ne manje važno, u kolovozu 1980. godine po prvi put organizirane su desetodnevne sportske pripreme seniorske ekipe. Pripreme su organizirane na moru, u Prvić Luci u Sloginom odmaralištu. Bio je to ogromni poticaj za sve igrace koprivničke momčadi. Pripreme su odlično uspjele. Smještaj je bio u šatorima, pre-

hrana odlična. Bez većih problema svakodnevno su odradena po tri treninga, a ostalo je dovoljno vremena za kupanje i druženje. Kada je ekipa nakon priprema, u novim trenirkama, krenula u jesenski dio prvenstva, sve prepreke su preskočene, prvenstvo osvojeno i izborne kvalifikacije - protiv košarkaša Poleta iz Duge Rese. Kvalifikacijska utakmica odigrana je na neutralnom terenu u Vrbovcu. Tribine su bile pune koprivničkih navijača koji su organizirano (autobusima) došli na u utakmicu. Košarkaši Koprivnice nisu ih iznevjerili i u teškoj utakmici izborili pobjedu (88:83) i plasirali se u Hrvatsku ligu. Još jedan veliki poticaj i iskustvo, i to naročito za talentirane koprivničke poletarce koji su tek započinjali košarkašku karijeru. Za natjecanje u Hrvatskoj ligi, Uprava kluba nastojala je dodatno posložiti seniorsku momčad. Želja pojedinih članova Uprave bila je organizirati klub na višem nivou i u nekim segmentima profesionalizirati rad kluba (profesionalni trener i neki igrači). Uspjeli su dovesti kvalitetnog trenera iz Slovenije Sinišu Rastovcu, ali na tome je stalo.

Nakon perioda neodlučnosti i vaganja mogućnosti, u profesionalizaciju se nije islo,

momčad nije dodatno pojačana, trener Rastovac je u toku prvenstva otišao iz Koprivnice, a klub je na kraju ispao iz lige. Tada u klub dolazi Gojko Stojsavljević, čovjek koji je u klubu kao trener ostavio dubok pečat. Prihvatio se rada s jednom od najkvalitetnijih generacija koprivničkih košarkaša. Stvorio je odličnu momčad u kojoj je bilo nekoliko „vanserijskih“ pojedinačaca, s kojom je 1985. godine izborio ulazak u Hrvatsku ligu. Maksimalno su iskorišteni potencijali domaćih igrača, a klupska Uprava je bez velikih finansijskih sredstava, pod vodstvom predsjednika Ante Rosandića, pratila ambicioznu momčad.

Nakon što je ekipa izborila povratak u Hrvatsku ligu, kako se ne bi ponovila situacija iz 1981. godine „*kadas mo plesaš i samojedno ljeto*“, u klub su dovedena dva kvalitetna pojačanja. Zdravko Rupnik iz *Mladosti* i Dragan Pribanović iz *Radnika*. Iako je firma „*Radnik*“ iz Križevaca već nakon prvog odigranog kola poslala Pribanovića na rad na terenu (u Dubrovnik) i tako mu onemogućili nastupe za Koprivnicu, ekipa se i bez njega uspjela stabilizirati u Hrvatskoj ligi gdje je ostala do 1989. godine, kada su ispali u Regionalnu ligu. No, već iduće godi-

ne Koprivnica se vratila u Hrvatsku ligu. Bila je to zadnja sezona prije Domovinskog rata.

Kako su košarkaši u gradu rukometa i nogometu bili finansijski limitirani, počesto su tražili svoje mjesto pod suncem u nekoj drugoj sredini gdje su sponzori bili izdašniji. Sa širokom bazom košarkaša, treneri su uspijevali svake sezone sastaviti dobre momčadi, mada se odsudstvo Zirduma, Žaje, Balaška, Vranića, Čaldarevića, Komesa i ostalih itekako osjećalo. Krajem 1980-ih u klubu se sve više nameće nova generacija košarkaša: Špiranec, Labazan, Novosel, Kuzmanović, Plavec, Dukić, Ećimović, Kovač. Ovu generaciju „sasjekao“ je rat i natjecanja su stala 1991. godine. Dok su bili u naponu snage, igrači su se, umjesto na sportskim terenima, morali boriti u rovovima. Posljednju utakmicu prije rata košarkaši *Koprivnice* odigrali su u Koprivnici 30. ožujka 1991. godine protiv *Podravca* iz Virja. Virovci su pobijedili 90 : 80, no malo tko je tome pridavao značaj jer su se dečki ubrzo raštrkali po bojištima. U kasnijesen 1991. godine sve članove kluba potresla je vijest kako je jedan od najperspektivnijih klupskih košarkaša Goran Plavec poginuo u Bjelovaru. Imao je samo 20 godina.

Sl.7. KK Pomka 1995. Prvi red: Špiranec, Zirdum, Ljoljo, Marić, Mudri, Vrus. Drugi red: fizioterapeut Šajatović, pomoćni trener Betlehem, Roško, Balaško, Novosel, Repalust, Antić, Jalšovec, trener Kapusta (arhiv KK Koprivnica).

Sl.8. KK Koprivnica, zajednička fotografija 2012. (arhiv KK Koprivnica).

Dečki su otišli su na Goranov sprovod u Križevce, s mislima o njemu i velikom prazninom u srcu, ali odlučni nastaviti s košarkaškim radom te kroz njega održati sjećanje na Gorana.⁴

5. KK Koprivnica od 1992. do danas

Usprkos problemima, 1992. godine Franjo Zirdum i Boris Kapusta smogli su snage da na novim temeljima okupe košarkašku momčad i ponovno pokrenu klub. Franjo je preuzeo predsjedavanje klubom, a Boris vođenje momčadi. Hrvatska liga te je godine imala tek osam ekipa. U klubu su s treninzima krenuli Jalšovec, Betlehem, Špiranec, Ećimović, Kuzmanović, Novosel, Šenvald, Paligač, braća Križić, Velfling i Mihoković Pokos i Kovač, a u nastavku prvenstva pomogli su i Šimunić, Bubalo, Balaško i Vranić.

Nakon pokretanja kluba stvorena je podloga i za ambicioznije korake jer se, uz postojeće igrače i vodstvo, počela okupljati nova ambiciozna klupska uprava na čelu s predsjednikom Željkom Krušeljom i tajnikom Franjom Zirdumom. Oni su se u prvoj sezoni, s ovom ekipom, uspjeli održati u Hrvatskoj ligi i prepremiti klub za veliki iskorak u sljedećoj se-

zoni. Organizacijski i finansijski konsolidiran klub, u sezoni 1993./94. godine u svoje je redove vratio Zirduma, Vranića i Balaška. Dovedeno je i pet iskusnih igrača iz okolnih klubova: Vrus, Roško, Tišma, Ramuščak i Mudri. Tako je uz domaće igrače Špiranca, Jalšovca, Labazana, Novosela, Kovača, Paligača i Ećimovića stvorena široka baza za kvalitetan klupski rad. Pred ovu ekipu postavljeni su visoki ciljevi i osigurani uvjeti za rad i finansijska sredstva, u velikoj mjeri od glavnog klupskog sponzora „Pomke“. Pod vodstvom trenera Borisa Kupuste okupljena je odlična ekipa koja je imala odlične pojedince na svim pozicijama, koji su kvalitetnim radom postali jedna od najboljih momčadi u regiji. Od ove još je bolja bila ekipa Pomke, iduće sezone jer su se ekipi pridružili i Repalust, Antić, Ljoljo i Marić. Ova ekipa došla je do četvrtfinala KUP-a Hrvatske. Tada su u Koprivnici, u rujnu 1994. godine, izgubili od riječkog Jadran Colora 74 : 111. Mada je to za tadašnjeg predsjednika kluba Željka Krušelja bilo jedno od najstresnijih razdoblja u životu, za klub je bilo sjajno razdoblje. Odlični rezultati, jaki protivnici i sjajne utakmice, mnoštvo gledatelja na utakmicama. Liga se protezala od Varaždina i Karlovca, sve do Osijeka. Na utakmice u Slavonski Brod, Osijek, Požegu, Karlovac, putovalo se i kroz ratom

4 Sjećanja iz kojih se rodio i Memorijalni turnir „Goran Plavec“ koji je pokrenut 2008. godine.

razorene predjele, a domaćini koji su najgore stradali u ratu dočekivali su nas razdragano i široka srca. Ostala je upamćena i utakmica u Slavonskom Brodu 1992. godine gdje je *Pomka* bila prva ekipa, poslije ratnog primirja, koja je došla odigrati košarkašku utakmicu. Tri godine trajalo je sjajno klupsko razdoblje. Klub je u te tri godine bio dva puta četvrti i jednom peti u A-2 košarkaškoj ligi. U KUP natjecanju imali smo prilike u Koprivnici vidjeti prvoligaše KK *Benston* 1993. godine⁵ i KK *Jadran Color* 1994. godine.

Za najviše domete i ulazak u prvu ligu malo je nedostajalo, no za veće uspjeh je ipak trebalo podići profesionalizaciju kluba na viši nivo. To bi zahtijevalo još veća finansijska sredstva i poboljšanje uvjeta treniranja, a to se nije moglo postići. Grad Koprivnica i sponzori, značajno su ulagali u rukometnice Podravke, jednu od najboljih Europskih ekipa, a intenzivno se radilo i na projektu koprivničkog prvoligaša u nogometu.⁶ Bilo je iluzorno očekivati da će se poboljšati uvjeti za treniranje jer su se u dvije koprivničke sportske dvo-

rane stiskale rukometnice *Podravke*, rukometni, košarkaši i ostali sportaši ovoga grada.

Kako to obično biva, nakon sjajnog razdoblja, klub je polako počeo stagnirati. Promjenila se Uprava kluba, polako su odlazila košarkaška pojačanja, nagomilali su se dugovi, financijska situacija se pogoršavala. U klubu su se nekoliko godine nagomilali dugovi koje se nisu dali sanirati. Ambicije kluba su spuštene kako bi se popravilo financijsko stanje. To je pak rezultiralo napuštanjem najboljih igrača. Kako je u to vrijeme već stasala nova kvalitetna generacija koprivničkih košarkaša, na njih je pala uloga nosioca igre seniorskog sastava. Lovrinović, Povijač, braća Zlatar, Basarac, Klačinski, Posavec su s Krušeljom iz *Donje Dubrave*, Ivanom Tomassom iz *Radnika*, te Balaškom, Jalšovcom, Novoselom, Marićem i Ećimovićem činili ekipu u sezoni 1996./97. godine koju je vodio trener Zrino Horvat. Tadašnji predsjednik kluba Davor Ivančan pokušao je s Upravom balansirati između relativno visokih ciljeva i lošijih potencijala ekipe (koja nije bila dorasla izazovima jake A2 lige) i klub se počeo, rezultatski i organizacijski, urušavati. Jedino rješenje, nakon urušavanja bilo je izgraditi klub ispočetka na novim zdravim temeljima. Središnja pokretačka snaga opet je bio Boris Kapusta koji je s Josipom Bubalom na-

⁵ Koprivnica je odlično odigrala protiv *Benstona*, čak i vodila u prvom poluvremenu 37 : 27 da bi na kraju izgubila 62 : 77.

⁶ NK *Slaven* ušao je u 1. HNL 1997. godine.

šao novog sponzora i 1997. godine pokrenuo koprivnički košarkaški klub pod imenom *Caproncha*. Predsjednik kluba bio je Todorić, tajnik Bubalo, a trener Kapusta. Uz Žaju i Balašku, ekipu su činili: Klačinski, Zlatar, Križaj, Solina, Kuharić, Stanić, Jembrek i Posavec.

Zahvaljujući naporima Bubala i Kapuste, već iduće godine pronađen je novi sponzor, tako da je klub sljedećih šest sezona nastupao pod imenom *Podravska banka*. Novi sponzor - nova talentirana klupska košarkaška generacija. Neni Zlataru i Mariju Klačinskom, priključili su se: Laptuš, Solina, Pezelj, Šimunović, Glad, Miroslav Klačinski, Jembrek, Kuharić i Križaj. Dečki su se pod vodstvom trenera Borisa Kapuste sve do 2002. godine stječali iskustvo u Regionalnoj ligi da bi se tada plasirali u A2 ligu. Tamo nisu uspjeli postići zapaženiji rezultat i već iduće sezone (2004. godine) ispali su u Regionalnu ligu. U dalnjem klupskom radu leđa je podmetnuto Andelko Pokos, novi predsjednik kluba, koji je zajedno s Josipom Bubalom nastojao organizirati klub u realnim okvirima s izraženim ambicijama u A2 ligi, gdje se klub i plasirao 2005. godine. No igrački kadar i finansijska situacija nisu dozvoljavali kvalitetniji rezultatski pomak. Radi toga dolazi do zaokreta u klupskoj politici. Prvo, 2006. godine dolazi do promjena u upravljačkoj strukturi kluba i Zvonimir Šprem mijenja Bubala na mjestu tajnika, a nakon toga Dražen Jalšovec preuzima mjesto predsjednika kluba.

Nova Uprava kluba dala si je u zadatku proširiti klupske aktivnosti usprkos financijskoj limitiranosti, stvoriti širu klupsku bazu i organizirati dodatne košarkaške manifestacije. Tako se od 2008. godine započelo s organizacijom Međunarodnog memorijalnog košarkaškog turnira „Goran Plavec“. Godine 2010. osnovana je klupska košarkaška sekcija u Koprivničkim Bregim, u Koprivnici je osnovana selekcija dječaka do 10 godina, a pokrenuta je i Studena školska košarkaška liga, a 2011. godine osnovana je još jedna košarkaška sekциja u Drnju. Memorijalni međunarodni košarkaški turnir „Goran Plavec“ zamišljen je kao natjecanje kadeta (kasnije juniora) u kojem se šest ekipa, u dva dana, natječe u spomen na tragično poginulog bivšeg klupskog košarkaša. Na turniru se tradicionalno igra i memorijal-

na utakmica koprivničkih i križevačkih veterana jer je Goran ponikao u Križevačkom *Radniku*. Na prvom turniru natjecali su se kadeti *Morske Sobote*, *Međimurja*, *Kapošvara*, *Podravca* iz Virja, *Radnika* iz Križevaca i *Koprivnice*. U finalu su se sastale *Murska Sobota* i *Koprivnica*, a pobijedila je *Koprivnica*. Na kasnijim turnirima, ekipa su se natjecale u juniorskoj konkurenциji, a na koprivničkom parketu, uz goste iz Kapošvara, igrale su i neke od ponajboljih Hrvatskih juniorskih ekipa (*Zagreb*, *Cedevita* i dr.).

Što se tiče Studena školske košarkaške lige, svake sezone u ligi se natječe više od 80 malih školaraca, u dvije starosne konkurenциje. U ligi priliku dobivaju i igrači koji igraju manje ili još ne nastupaju, a veliki dobitak je što se uz igrače na ovim natjecanjima razvijaju i novi košarkaški suci i pomoćni suci za zapisničkim stolom. Jako je važno što se košarka širi i u sredine gdje je do sada nije bilo. U posljedne tri godine, u rad KK *Koprivnica* uključila su se četiri nova trenera, sada ih je ukupno šest. Oni rade s oko 120 malih i velikih košarkaša.

Ako gledamo sa stanovišta rezultata, trenutno, situacija u klubu nije sjajna, pogotovo kod seniora koji se posljednje tri godine natječu u A2 ligi i uglavnom tabore na dnu prvenstvene ljestvice. No u klubu se nadaju kako će ove aktivnosti i naglasak na radu s mladima dovesti do stvaranja nove košarkaške generacije. Generacije koja će nastaviti klupsku tradiciju i „gurati“ klub u budućem razdoblju. Možda će i primjer njihovih kolega, s početka ove priče, potaknuti neke da uživaju u sportu, predano treniraju te nastave tradiciju kluba koji je u ovih 40 godina postao nezaobilazni dio hrvatske košarkaške scene i zapažena sportska sredina u Koprivnici.

Izvori

- 1. Klupska dokumentacija KK Koprivnica.
- 2. Klupska brošura *Iz povijesti Košarkaškog kluba Koprivnica*, 2011.
- 3. Digitalizirana arhiva tiskovina (*Glas Podravine*, *Durdevački glasnik*).
- 4. Privatne arhive i foto-zbirke (Ž. Krušelj, B. Kapusta, B. Karlović, Z. Barabaš, K. Jajetić, S. Šimunic).